

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 19. kolovoz 2018. [\[Multimedia\]](#)

Primiti pričest znači primiti živoga Krista koji nas preobražava iznutra

Prije Angelusa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoski odlomak ove nedjelje (usp. Iv 6, 51-58) uvodi nas u drugi dio govora koji je Isus održao u sinagogi u Kafarnaumu, nakon što je nahranio veliko mnoštvo s pet kruhova i dvije ribe: umnažanje kruha. On se predstavlja kao „kruh koji je s neba sišao“, kruh koji daje vječni život i dodaje: „Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta“ (r. 51). Taj je odlomak od presudne važnosti i uzrokuje reakciju slušatelja, koji međusobno raspravljaju: „Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?“ (r. 52). Kad znak razlomljenog kruha vodi do njegova pravog značenja, to jest sebedarja sve do žrtvovanja samoga sebe, javlja se nerazumijevanje, čak i odbijanje Onoga kojeg su netom prije toga htjeli okruniti. Prisjetimo se da se Isus morao sakriti jer su ga htjeli učiniti kraljem.

Isus nastavlja: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!“ (r. 53). Ovdje se s tijelom javlja i krv. Tijelo i krv na biblijskom jeziku izražavaju konkretno čovječstvo. Narod i sami učenici shvaćaju da ih Isus poziva da uđu u zajedništvo s Njim, da „jedu“ Njega, njegovo čovječstvo, da s njim dijele dar života za svijet. To je nešto sasvim drugo od trijumfa i opsjenâ uspjeha! To je upravo žrtva Isusa koji daje sebe samoga za nas.

Ovaj kruh života, sakrament Tijela i Krvi Kristove, daruje nam se besplatno u euharistijskoj gozbi. Na oltaru nalazimo ono što taži našu glad i krijepi nam duh danas i za vječnost. Svaki put kad sudjelujemo na misi, u određenom smislu, anticipiramo nebo na zemlji, jer iz euharistijske hrane, tijela i krvi Isusove, učimo što je vječni život. Misa znači živjeti za Gospodina: „onaj koji mene blaguje živjet će po meni“ (r. 57), kaže Gospodin. Euharistija nas oblikuje tako da ne živimo samo za sebe, već za Gospodina i braću. Sreća i vječnost života ovise o našoj sposobnosti da

euharistijsku ljubav koju primamo u euharistiji učinimo plodonosnom.

Isus, kao i nekoć, ponavlja svakom od nas danas: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Braćo i sestre, to nije materijalna hrana, nego živi i životvorni kruh koji nam prenosi sam Božji život. Kad se pričestujemo primamo sâm Božji život. Da bismo imali ovaj život moramo se hraniti evanđeljem i ljubavlju braće. Na Isusov poziv da se hranimo njegovim Tijelom i Krvlju, možemo osjetiti potrebu da se raspravljamo i pokažemo otpor, poput slušatelja o kojima se govori u današnjem Evanđelju. To se događa kad nam teško pada oblikovati svoj život prema Isusovom, kad nam je teško ono što činimo dovesti u sklad s njegovim kriterijima, a ne s kriterijima svijeta. Hraneći se ovom hranom možemo ući u puni sklad s Kristom, njegovim osjećajima, njegovim ponašanjem. Ovo je veoma važno: ići na misu i pričestivati se, jer pričestivati se znači primiti tog živoga Krista koji nas preobražava iznutra i pripravlja nas za nebo.

Neka nas Djevica Marija podupire u našoj odluci da se pričestujemo Isusom Kristom, hraneći se njegovom Euharistijom, da i mi sami postanemo kruh koji se lomi za našu braću.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, posljednjih dana stanovnici Kerale u Indiji teško su pogođeni veoma jakim padalinama, koje su uzrokovalo poplave i klizišta, u kojima je mnogo ljudi izgubilo život, mnogo se osoba vodi nestalima i mnoge su ostale bez krova nad glavom te su izazvane velike štete na usjevima i kućama. Neka toj našoj braći ne uzmanjka naša solidarnost i konkretna potpora međunarodne zajednice. Izražavamo svoju blizinu Crkvi u Kerali i zajedno molimo za one koji su izgubili život i za sve koji su pogođeni ovom velikom nesrećom.

Pomolimo se zajedno u tišini: Zdravo Marijo...